

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1957-1958.

BEGROTING

van het Ministerie van Justitie
voor het dienstjaar 1958.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER TAHON.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Uwe Commissie heeft slechts één vergadering gewijd aan de bespreking van de begroting. De meeste leden van uwe Commissie hebben vragen gesteld aan de Minister. Hierna het antwoord op die vragen.

I. — FINANCIËLE BESPREKING VAN DE BEGROTING.

De ontwerp-begroting van het Ministerie van Justitie voor het dienstjaar 1958 bedraagt 1.833.978.000 frank, zegge een verhoging met 53.567.000 frank in vergelijking met de voor het vorige dienstjaar definitief vastgestelde kredieten.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Joris.

A. — Leden : de heren Charpentier, De Gryse, Mevr. De Riemaecker-Legot, de heren du Bus de Warnaffe, Fimmers, Gendebien, Hermans, Lambotte, Lefère, Mertens de Wilmars, Robyns. — Daman, Deruelles, Hossey, Housiaux, Mevr. Lambert, de heren Merlot (Joseph-Jean), Messinne, Pierson, Rombaut, Mevr. Vanderveken-Van de Plas. — De heren Janssens, Tahon.

B. — Plaatsvervangende leden : de heren De Vleeschauwer, Kiebooms, Lefère, Lefèvre (Théodore), Meyers, Wigny. — Bohy, Mevr. Fontaine-Borguët, de heren Soudan, Tielemans (F.), Vangraefscheppe. — Merchiers.

Zie :

4-VII (1957-1958) :

— N° 1 : Begroting door de Senaat overgezonden.

Chambre des Représentants

SESSION 1957-1958.

BUDGET

du Ministère de la Justice
pour l'exercice 1958.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE (1)
PAR M. TAHON.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission n'a consacré qu'une séance à l'examen du budget. La plupart des membres de votre Commission ont posé des questions à M. le Ministre. La réponse à ces questions est reproduite ci-après.

I. — EXAMEN FINANCIER DU BUDGET.

Le projet de budget du Ministère de la Justice pour l'exercice 1958 s'élève à 1.833.978.000 francs, soit une augmentation de 53.567.000 francs par rapport aux crédits définitivement fixés pour l'exercice antérieur.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Joris.

A. — Membres : MM. Charpentier, De Gryse, Mme De Riemaecker-Legot, MM. du Bus de Warnaffe, Fimmers, Gendebien, Hermans, Lambotte, Lefère, Mertens de Wilmars, Robyns. — Daman, Deruelles, Hossey, Housiaux, Mme Lambert, MM. Merlot (Joseph-Jean), Messinne, Pierson, Rombaut, Mme Vanderveken-Van de Plas. — MM. Janssens, Tahon.

B. — Membres suppléants : MM. De Vleeschauwer, Kiebooms, Lefère, Lefèvre (Théodore), Meyers, Wigny. — Bohy, Mme Fontaine-Borguët, MM. Soudan, Tielemans (F.), Vangraefscheppe. — Merchiers.

Voir :

4-VII (1957-1958) :

— N° 1 : Budget transmis par le Sénat.

Deze verhoging is onderverdeeld als volgt :

Sectie I. — Eigenlijk Ministerie van Justitie...	26.585.000 fr.
Sectie II. — Rechterlijke Macht ...	24.797.000 fr.
Sectie III. — Erediensten ...	2.185.000 fr.

De verhoging van de personeelsuitgaven alleen (Hoofdstuk I, § 1, van de drie secties) bedraagt 31.356.000 frank.

De verhoging van de uitgaven voor materiële behoeften en andere werkingsuitgaven bedraagt 21.756.000 frank (Hoofdstuk I, § 2, van de eerste twee secties).

De toelagen (Hoofdstuk II) stijgen met 1.662.000 fr., terwijl Hoofdstuk IV, getiteld « Andere uitgaven », waarin begrepen zijn, onder Sectie I, de voeding en het onderhoud van de gedetineerden en geïnterneerden, alsmede van de minderjarigen die in de rijksgestichten zijn opgenomen of aan particuliere inrichtingen of personen zijn toevertrouwd, en onder Sectie II, de repressieve gerechtskosten, vermindert met 1.207.000 frank.

* * *

Sectie I.

In Sectie I. — Eigenlijk Ministerie van Justitie — is er een vermeerdering van 12.684.000 frank voor de personeelsuitgaven. Dit is hoofdzakelijk het gevolg van de aanpassing der wedden aan het indexcijfer. Aanwerving van nieuwe personeelsleden wordt onder meer overwogen bij het hoofdbestuur, voor het merendeel met het oog op de herziening van het centrale kader van de Dienst voor Kinderbescherming; verder voor het *Staatsblad*, waar het personeel is verminderd ingevolge de onderbreking van de aanwerving bij het Bestuur der strafinrichtingen, waar een veertigtal betrekkingen vacant zijn in de buitendiensten; en bij de Dienst voor Kinderbescherming, waar de hervorming van de buitendiensten wordt voortgezet.

De vermeerdering van de uitgaven voor materieel, welke voor deze sectie 14.716.000 frank bedraagt, is voor een deel de terugslag van de systematische beperkingen die sedert verscheidene jaren in de loop van het dienstjaar werden opgelegd. Daarbij komt dan de stijging van de prijzen en diensten. Onder de bijzondere uitgaven zijn te vermelden de uitgaven in verband met de inrichting van de diensten belast met de veiligheid inzake kernenergie, die gedeeltelijke vernieuwing van de in de verschillende bestuursdiensten in gebruik zijnde voertuigen, de inrichting van een bijzondere afdeling voor bescherming van de maatschappij te Merxplas, de uitrusting van de nieuwe inrichting te Woutersbrakel, de vernieuwing van de zetmachines van het *Staatsblad*.

De vermeerdering met 1.392.000 frank van de toelagen is hoofdzakelijk verantwoord door bijdragen voor verscheidene congressen, die in het kader van de Tentoonstelling zullen worden gehouden.

De vermindering met 2.207.000 frank van de kosten van onderhoud van de gedetineerden, geïnterneerden en regeringskinderen is slechts schijn. In feite kwam op de begroting 1957 een bedrag van 4.700.000 frank voor in verband met de kosten van onderhoud van het vorige jaar. De werkelijke vermeerdering bedraagt 531.000 frank voor het onderhoud van de gedetineerden en geïnterneerden, 962.000 frank voor de verpleegden in de inrichtingen van het Departement geplaatst, en 1.000.000 frank voor verpleegden die aan andere inrichtingen zijn toevertrouwd of bij particulieren geplaatst.

Cette augmentation se décompose comme suit :

Section I. — Ministère de la Justice proprement dit ...	26.585.000 frs
Section II. — Ordre Judiciaire ...	24.797.000 frs
Section III. — Cultes... ..	2.185.000 frs

A elle seule, l'augmentation des dépenses de personnel (Chapitre I, § 1, des trois sections) atteint 31.356.000 frs.

L'augmentation des dépenses de matériel et autres dépenses de fonctionnement s'élève à 21.756.000 francs (Chapitre I, § 2, des deux premières sections).

Les subventions (Chapitre II) augmentent de 1 million 662.000 francs, tandis que le Chapitre IV, intitulé dépenses autres, et qui couvrent, à la Section I, la nourriture et l'entretien des détenus et internés ainsi que des mineurs placés dans les établissements de l'Etat ou confiés à des établissements ou des personnes privées et, à la Section II, les frais de justice répressive, diminue de 1.207.000 francs.

* * *

Section I.

A la section I, — Ministère de la Justice proprement dit, les dépenses de personnel augmentent de 12.684.000 francs. Ce fait résulte en ordre principal de l'adaptation des traitements aux taux de l'index. Quelques recrutements sont envisagés notamment à l'administration centrale, dont la majeure partie en vue de la revision du cadre central de l'Office de la Protection de l'Enfance; au *Moniteur*, dont les effectifs se sont amenuisés par suite de l'interruption des recrutements; à l'Administration des Etablissements pénitentiaires où une quarantaine de places sont vacantes au sein des services extérieurs; à l'Office de la Protection de l'Enfance, où se poursuit la réforme des services extérieurs.

L'augmentation des dépenses de matériel, qui pour cette section s'élève à 14.716.000 francs, est en partie le contre-coup des réductions systématiques imposées en cours d'exercice depuis plusieurs années. A ceci vient s'ajouter la hausse des prix et des services. Parmi les dépenses spéciales, signalons celles découlant de l'organisation des services de la sûreté nucléaire, du renouvellement partiel du charroi en usage dans les différents services administratifs, de l'organisation d'une section spéciale de défense sociale à Merxplas, de l'équipement du nouvel établissement de Wauthier-Braine, du renouvellement des machines à composer du *Moniteur*.

L'augmentation de 1.392.000 francs en matière de subventions se justifie principalement par des interventions en vue de différents congrès qui se tiendront dans le cadre de l'Exposition.

La diminution de 2.207.000 francs dans les frais d'entretien des détenus, internés et enfants de justice n'est qu'apparente. En fait, le budget de 1957 comprenait une somme de 4.700.000 relative à des frais d'entretien de l'année antérieure. L'augmentation réelle est de 531.000 francs en ce qui concerne l'entretien de détenus et internés, 962.000 fr. en ce qui concerne les élèves placés dans les établissements du département et de 1.000.000 francs en ce qui concerne ceux qui sont confiés à d'autres établissements ou placés dans le privé.

Sectie II.

Zoals voor de diensten van het ministerie zelf, moet de verhoging van de personeelsuitgaven onder sectie II, Rechtsterlijke Macht, ten belope van 14.716.000 franken, hoofdzak worden toegeschreven aan de aanpassing van de bezoldigingen aan het indexcijfer. Een bedrag van 5.530.000 frank is bestemd voor de aanwerving van bijkomend personeel in de griffies wegens de reorganisatie van het handelsregister, terwijl een bedrag van 2.610.000 frank zal aangewend worden voor aanwervingen bij de gerechtelijke politie.

De reorganisatie van het handelsregister zal bovendien een nieuwe uitgave van 3 miljoen meebrengen wat het materieel betreft, terwijl een krediet van 475.000 frank, dat reeds vroeger werd uitgetrokken en vervolgens vernietigd, thans opnieuw uitgetrokken wordt voor de meubilering van de lokalen van de diensten van het militair gerecht te Brussel en te Gent. Voor het overige is de verhoging van de in Sectie II vermelde uitgaven voor materieel, namelijk 7.040.000 frank verantwoord zoals voor sectie I door de onderhouds- en vernieuwingskosten die tijdens de vorige dienstjaren uitgesteld werden, alsook door de stijging van het indexcijfer.

In hoofdstuk IV — Andere uitgaven — is een verhoging van 1.000.000 frank voorzien voor gerechtskosten, daar de toevloed van vreemdelingen en de stijging van het wegverkeer in 1958 onvermijdelijk een verhoging van het aantal strafzaken tot gevolg zal hebben.

Sectie III.

Het krediet bestemd voor de bezoldiging van de bedieners van de erediensten is wegens de stijging van het indexcijfer met 2.185.000 frank verhoogd.

II. — VRAGEN GESTELD DOOR DE LEDEN VAN DE COMMISSIE.

1) Kinderbescherming.

Verscheidene leden van de Commissie hebben inlichtingen gevraagd over de activiteit van de Minister inzake Kinderbescherming sedert het begin van deze Regering.

De Minister verstrekke een breedvoerige uiteenzetting over deze kwestie tijdens de behandeling van zijn begroting voor 1958 in de Senaat.

De hoofdzak van wat op dat stuk werd tot stand gebracht kan worden samengevat als volgt :

a) *Personeel van de Rijksopvoedings- en observatiegestichten.*

1) Verbetering van de aanwervingsvoorwaarden van het opvoedend personeel: diploma van onderwijzer of gelijkwaardig diploma sedert 1 januari 1955.

Vroeger volstond een diploma van lager middelbaar onderwijs.

2) Inrichting van een administratieve loopbaan voor het opvoedend personeel van de Rijksopvoedingsgestichten.

Vóór 23 april 1954 bestond er generlei carrière voor dit personeel.

3) Belangrijke verhoging van de wedden van het opvoedend personeel.

Section II.

Comme pour les services du Ministère proprement dit, l'augmentation des dépenses de personnel reprises à la Section II, Ordre Judiciaire, qui s'élève à 14.716.000 francs, est principalement la conséquence de l'adaptation des rémunérations à l'index. Une somme de 5.530.000 francs est destinée à recruter du personnel supplémentaire dans les greffes en vue de la réorganisation du registre du commerce, tandis qu'une autre de 2.610.000 francs sera affectée aux recrutements pour la police judiciaire.

La réorganisation du registre du commerce entraînera au surplus une dépense nouvelle de matériel évaluée à 3.000.000 francs, tandis qu'un crédit de 475.000 francs, déjà inscrit antérieurement mais annulé ensuite, est réinscrit en 1958 en vue de l'équipement mobilier des locaux destinés aux services de la justice militaire à Bruxelles et à Gand. Pour le reste, l'augmentation des dépenses de matériel de la Section II, soit 7.040.000 francs, se justifie comme à la Section I, par la réintroduction des dépenses d'entretien et de renouvellement différées au cours des exercices antérieurs et par la hausse de l'index.

Au chapitre IV — dépenses autres — une augmentation de 1.000.000 francs est prévue pour les frais de justice, l'affluence d'étrangers et l'accroissement de la circulation routière en 1958, devant fatalement augmenter le nombre d'affaires répressives.

Section III.

Le crédit destiné à la rémunération des ministres des cultes est majoré de 2.185.000 francs en relation avec l'index.

II. — QUESTIONS POSEES PAS LES MEMBRES DE LA COMMISSION.

1) Protection de l'enfance.

Plusieurs Commissaires ont demandé à être renseignés sur l'activité du Ministre en matière de Protection de l'Enfance depuis le début de ce Gouvernement.

Le Ministre a fait un large exposé de cette question au cours de la discussion de son Budget au Sénat.

L'essentiel des réalisations en cette matière peut se résumer comme suit :

a) *Personnel des Etablissements d'Education et d'Observation de l'Etat.*

1) Relèvement des conditions de recrutement du personnel éducateur : diplôme d'instituteur ou diplôme équivalent depuis le 1er janvier 1955.

Antérieurement un diplôme d'études moyennes inférieures suffisait.

2) Organisation d'une carrière administrative pour le personnel éducateur des Etablissements d'Education de l'Etat.

Avant le 23 avril 1954, il n'existait aucune carrière pour ce personnel.

3) Relèvement important du taux des traitements du personnel éducateur.

Voorbeeld: de wedde van de aanvangsgraad, adjunct-sectiehoofd, die deze van opvoeder volgens de vroegere regeling vervangt, wordt verhoogd van 53.600 — 77.000, tegen 100 %, tot 69.600 — 124.800 tegen 100% d.i. een verhoging met ongeveer 50.000 frank, tegen 100 %, op het einde van de loopbaan.

4) Onder de vorige Regering bedroeg het gemiddelde van de voor de beroepsopleiding van de opvoeders bestemde kredieten 50.000 frank per jaar. Sedert de begroting van 1955 werd dit krediet verhoogd tot een gemiddelde van nagenoeg 300.000 frank per jaar.

Al de opvoeders van de Rijksopvoedingsgestichten hebben deelgenomen aan tientallen studiedagen en opleidingsstages, zowel in eigen land als in het buitenland (29 in België en 8 in het buitenland).

Bovendien heeft de Minister ten behoeve van het opvoedend personeel, oude regeling, een toelatingsexamen voor de carrière en voor de nieuwe weddeschalen ingericht.

Een eerste examen had plaats in 1957. 57 opvoeders namen eraan deel, 37 van hen zijn geslaagd.

In de loop van dit jaar zal een tweede examen worden ingericht.

Voor deze personeelsleden zullen herhalingscursussen ingericht worden, ter voorbereiding van het examen. Zij die aan het tweede examen zullen deelnemen mogen eveneens de voorbereidingscursussen volgen die door het Departement worden ingericht.

b) *Minderjarigen.*

Van 1954 af heeft de Minister de kredieten bestemd voor de voeding van de minderjarigen met 30 % verhoogd. De kredieten voor hun kleding werden eveneens verhoogd.

Tijdens deze vier jaren werd een werkelijke inspanning gedaan om het klimaat in de Rijksopvoedingsgestichten te humaniseren, zoals verscheidene leden van de Commissie hebben kunnen vaststellen tijdens het bezoek dat zij vorig jaar aan de inrichting te Brugge hebben gebracht.

c) *Gebouwen.*

1) *Woutersbrakel:*

Het is hoofdzakelijk een kwestie van begroting, d. w. z. een kwestie die afhangt van Openbare Werken, die belast zijn met het beheer van de buitengewone begroting van Justitie.

Het Paviljoen voor observatie en verpleging te Woutersbrakel is gereed en sinds enkele dagen zijn er een zestal jongelieden in observatie. Verwacht wordt dat twee woonpaviljoenen elk met accommodatie voor 40 leerlingen in juli a. s. zullen gereed zijn, alsmede werkplaatsen voor versnelde beroepsopleiding.

De andere twee woonpaviljoenen en de andere twee werkplaatsen voor beroepsopleiding zullen tegen het einde van het jaar beëindigd zijn. Vanaf juli zal het Rijksopvoedingsgesticht te Mol, dat thans overbevolkt is, kunnen ontlast worden.

2) *Mol:*

Deze inrichting is thans overbevolkt. De Minister heeft zijn diensten opdracht gegeven de toestand te onderzoeken om tijdelijke maatregelen te kunnen nemen.

d) *Wetenschappelijk Onderzoek.*

Commissieleden hebben om inlichtingen verzocht aangaande het gebruik van het krediet, ten bedrage van 1 mil-

Exemple: le grade de début, chef de section adjoint qui remplace celui d'éducateur, ancien régime, passe de 53.600-77.000 à 100 %, à 69.600-124.800 à 100 % ce qui constitue à peu près une augmentation de 50.000 francs à 100 % au maximum de la carrière.

4) Sous le Gouvernement précédent, la moyenne des crédits affectés à la formation professionnelle des éducateurs était de l'ordre de 50.000 francs par an. Depuis le budget 1955, ce crédit a été porté à une moyenne de près de 300.000 francs par an.

Tous les éducateurs des établissements d'éducation de l'Etat ont participé à des dizaines de journées d'études, de stages de formation tant dans le pays qu'à l'étranger (29 dans le pays même et 8 à l'étranger).

De plus, le Ministre a organisé à l'intention du personnel éducateur, ancien régime, un examen d'accession à la carrière et aux barèmes nouveaux.

Un premier examen a eu lieu en 1957: 57 éducateurs y ont participé; 37 y ont réussi.

Dans le courant de cette année, un second examen sera organisé.

Des cours de répétition sont donnés à ces agents en vue de l'examen. Ceux qui se présenteront au second examen bénéficient également de cours de préparation organisés par le département.

b) *Les mineurs.*

Dès 1954, le Ministre a majoré de 30 % les crédits destinés à l'alimentation des mineurs. Les crédits destinés à leur habillement ont également été augmentés.

Au cours de ces quatre années, un réel effort d'humanisation du climat des Etablissements d'Education de l'Etat a été entrepris comme plusieurs membres de la Commission ont pu le constater, notamment lors de la visite qu'ils ont faite à l'établissement de Bruges dans le courant de l'année passée.

c) *Bâtiments.*

1) *Wauthier-Braine:*

C'est essentiellement une question de budget, donc relevant des Travaux Publics qui gèrent le budget extraordinaire de la Justice.

Le pavillon d'Observation et d'Infirmierie à Wauthier-Braine est terminé et héberge depuis quelque jours une demi-douzaine de jeunes gens qui y sont en observation. On prévoit pour juillet prochain l'achèvement des deux pavillons d'habitation d'une capacité chacun de 40 élèves ainsi que l'achèvement de deux ateliers de formation professionnelle accélérée.

Les deux autres pavillons d'habitation et deux autres ateliers de formation professionnelle seront terminés pour la fin de cette année. A partir de juillet il y aura moyen de dégorger l'Etablissement d'Education de Mol qui est surpeuplé actuellement.

2) *Mol:*

Cet établissement est actuellement surpeuplé. Le Ministre a chargé ses services d'examiner la situation en vue de mesures temporaires.

d) *Recherche scientifique.*

Des Commissaires ont demandé d'être informés de l'utilisation du crédit de 1 million prévu au budget de 1957.

joen, dat op de begroting van 1957 werd uitgetrokken, en in 1958 werd vernieuwd, krediet dat bestemd is als toelage voor het wetenschappelijk onderzoek van de oorzaken van de jeugdmisdadigheid.

De Minister deelt mede dat deze kredieten in 1957 werden opgebruikt, wat ook in 1958 het geval zal zijn, met het oog op de subsidiëring van het (op 23 juli 1957 gestichte) Studiecentrum voor jeugdmisdadigheid, vereniging zonder winstoogmerken, waarvan de statuten in het *Belgisch Staatsblad* van 10 augustus 1957 werden opgenomen.

De stichters en de leden van de Raad van beheer zijn professoren uit onze vier Universiteiten, magistraten, ambtenaren, geneesheren gespecialiseerd inzake kinderbescherming en sociologie.

Het Studiecentrum voor jeugdmisdadigheid, dat onder de wetenschappelijke leiding van Professor A. Racine staat, heeft een veelomvattend programma van wetenschappelijk onderzoek uitgewerkt, dat op merkwaardige wijze ten uitvoer wordt gelegd.

Reeds verscheidene malen heeft de Minister zich tot het Studiecentrum gewend in verband met het onderzoek van bijzonder kiese aangelegenheden die tot zijn bevoegdheid behoren.

Op 15 en 16 maart jl. heeft het Centrum een colloquium ingericht, dat werd bijgewoond door zeer talrijke specialisten en door jongelieden die belangstelling koesteren voor de kinderbescherming. De uiteenzettingen stonden op een opmerkelijk hoog peil. Het verslag der werkzaamheden zal worden uitgegeven.

f) Ten slotte heeft de Minister, op 19 maart 1958, in de Kamer der Volksvertegenwoordigers het zeer belangrijk wetsontwerp betreffende de bescherming van de minderjarigen ter tafel gelegd.

Dit ontwerp vormt een zorgvuldig voorbereide basis voor besprekingen en werd door de heer Minister van Justitie aan het Parlement voorgelegd met het oog op de institutionele regeling van de talrijke en kiese vraagstukken die in verband met de verschijnselen van de verlaten en de asociale jeugd rijzen.

In dit ontwerp wordt vooral gewezen op de preventieve maatregelen, gericht op het vrijwaren en het gezondmaken van het wankele gezinsmilieu dat, in vele gevallen, de oorzaak is van de asociale houding van de jeugd.

Daarin wordt o.m. de oprichting van kantonale comités van toezicht voorzien.

De Minister herinnert aan het feit dat sommige van die Comités bij wijze van proef werden opgericht, en sedert ruim een jaar in werking zijn. In sommige ervan bereikte men opmerkelijke uitslagen.

Ook de opheffing van de maatregel inzake de verplichte ontzetting wordt in dit ontwerp in 't vooruitzicht gesteld. De huidige wetgeving verplicht immers, in bepaalde gevallen, de magistraat ertoe, deze uiterste maatregel te treffen, daar zelfs waar het belang van de minderjarigen dit niet vereist.

Ten einde de specialisatie van de kinderrechters te verzekeren, wordt in het ontwerp tevens voorzien in de oprichting van provinciale Rechtbanken voor kinderbescherming, waardoor die magistraten van alle andere gerechtelijke taken en besommeringen worden ontlast.

In het ontwerp wordt verder nog voorzien in het invoeren van maatregelen inzake maatschappelijk hulpbetoon aan gezinnen, wanneer het gezinsmilieu een gevaar betekent voor de morele of lichamelijke gezondheid van het kind en, anderzijds, de ontzetting van de ouderlijke macht niet volstrekt is vereist.

De verschillende maatregelen, die de kinderrechters ten

renouvelé en 1958, et destiné à subsidier la recherche scientifique des causes de l'inadaptation juvénile.

Le Ministre communique que ces crédits ont été utilisés en 1957 et le seront encore en 1958, en vue de subsidier le Centre d'Etude de la délinquance juvénile, association sans but lucratif fondée le 23 juillet 1957 et dont les Statuts ont été publiés au *Moniteur Belge* du 10 août 1957.

Les membres fondateurs et les membres du Conseil d'Administration sont des professeurs de nos quatre Universités, des magistrats, des fonctionnaires, des médecins spécialisés en matière de protection de l'enfance et de sociologie.

Le Centre d'Etude de la Délinquance Juvénile, qui est placé sous la direction scientifique du professeur A. Racine, a élaboré un vaste programme de recherche scientifique dont l'exécution se poursuit de façon remarquable.

A plusieurs reprises déjà le Ministre a eu recours au Centre d'Etude en vue de l'examen de questions particulièrement délicates relevant de sa compétence.

Les 15 et 16 mars dernier, le Centre a organisé un colloque auquel ont participé de très nombreux spécialistes et jeunes gens s'intéressant à la protection de l'enfance. La qualité des interventions était remarquablement élevée. Les comptes rendus des travaux feront l'objet d'une publication.

f) Enfin le Ministre a déposé le 19 mars 1958, sur la bureau de la Chambre des Représentants, le très important projet de loi sur la protection des mineurs d'âge.

Ce projet constitue une base de discussion élaborée avec soin, et proposé au Parlement par M. le Ministre de la Justice en vue du règlement institutionnel des multiples et délicats problèmes posés par les phénomènes de l'enfance abandonnée et inadaptée.

L'accent est mis dans ce projet sur les mesures préventives destinées à sauvegarder et à assainir le milieu familial menacé, source dans de nombreux cas, de l'inadaptation juvénile.

Il prévoit entre autres l'institution de comités cantonaux de tutelle.

Le Ministre rappelle que plusieurs de ces comités ont été créés à titre expérimental et fonctionnent, certains avec un succès remarquable, depuis plus d'un an.

Le projet prévoit également la suppression de la mesure de déchéance obligatoire. En effet la loi actuelle oblige dans certains cas, le magistrat à prononcer cette mesure extrême, là même où l'intérêt des mineurs ne le commande pas.

Afin d'assurer la spécialisation des juges des enfants, le projet prévoit la création de Tribunaux provinciaux de la protection de l'enfance, ce qui permettra de décharger ces magistrats de toutes autres tâches et préoccupations judiciaires.

Le projet prévoit également l'institution de mesures d'assistance sociale des familles, lorsque le milieu familial constitue un risque pour la santé morale ou physique de l'enfant et que d'autre part une mesure de déchéance de la puissance paternelle ne s'impose pas inéluctablement.

La gamme des mesures que pourront prendre des magis-

opzichte van de minderjarigen zullen mogen nemen, zijn ook meer gevarieerd en soepeler dan de maatregelen waarin de wet van 1912 voorzagt.

Voorts bepaalt het ontwerp dat de kinderrechtbank zal worden bijgestaan door twee sociale assessoren (geneesheer, maatschappelijk werker) met raadgevende stem, telkens als hij het nodig zal achten een maatregel tot plaatsing van een minderjarige te nemen.

In verscheidene buitenlandse wetgevingen zijn de kinderrechtbanken op soortgelijke wijze samengesteld, o.m. in de Portugese, Franse, Italiaanse en Columbiaanse wetten op de kinderbescherming.

Volgens het ontwerp-Lilar blijft alleen de rechter verantwoordelijk voor de plaatsing die hij beveelt, maar alvorens enige beslissing te treffen over moeilijke gevallen die hem worden voorgelegd, zal hij de gelegenheid hebben zijn zienswijze te vergelijken met die van specialisten in jeugdopvoeding, die vertrouwd zijn met de problemen van de asociale jeugd.

Verder wordt nog vermeld dat de grensleeftijd, die bepalend is voor de bevoegdheid der kinderrechtbanken, van 16 op 18 jaar wordt gebracht; dat het stellen van burgerlijke partij voor de kinderrechtbanken wordt afgeschaft, terwijl toch de burgerlijke belangen van de slachtoffers worden gevrijwaard doordat de eis inzake burgerlijke belangen voor de burgerlijke rechtbanken zal worden gebracht.

Het ontwerp voorziet eveneens in de erkenning van de inrichtingen waaraan de kinderrechtbankers hun bestedingen toevertrouwen.

Met deze maatregel zullen al de inrichtingen op een hoger peil komen te staan doordat pedagogische en materiële minimum-normen worden ingevoerd alsmede qualificaties voor de opvoeders.

Het ontwerp bepaalt eveneens dat de door de kinderrechtbankers ten opzichte van de minderjarigen getroffen maatregelen onder bepaalde voorwaarden uit het strafregister kunnen worden geschrapt, wat onder de huidige regeling niet mogelijk is.

2) Maatschappelijke assistenten.

Verscheidene leden vroegen inlichtingen omtrent de weddeschalen in de diensten van maatschappelijke assistenten, omtrent de coördinatie tussen de Ministeries van Justitie en van Openbaar Onderwijs wat betreft de scholen voor maatschappelijk dienstbetoon, omtrent het studieprogramma van deze scholen en omtrent de toekomstmogelijkheden voor de houders van het diploma van maatschappelijk assistent.

1. — *Verskil in de bezoldiging van de maatschappelijke assistenten volgens de dienst waaraan zij verbonden zijn.*

Antwoord : op zichzelf is dit verschil niet abnormaal.

Als algemeen principe geldt in de overheidsdiensten dat de wedde als een vergoeding voor het beklede ambt en niet als een vergoeding van het diploma wordt beschouwd.

Thans worden voor de maatschappelijke assistenten drie verschillende weddeschalen toegepast :

a) Maatschappelijke assistenten in de diverse departementen : 58.800-94.800.

b) Maatschappelijke assistenten in de strafinrichtingen en vast afgevaardigden voor de kinderbescherming : 65.200-112.000.

c) Maatschappelijke assistenten houder van een diploma A1 in de psycho-medico sociale Centra van de Staat : 82.000-144.000.

trats de l'enfance à l'égard des mineurs est également plus riche et plus souple que celle prévue par la loi de 1912.

Le projet prévoit également que le juge des enfants sera assisté de deux assesseurs sociaux (médecin, travailleur social) avec voix consultative, chaque fois qu'il estimera devoir prendre une mesure de placement à l'égard d'un mineur.

Plusieurs législations étrangères connaissent une composition similaire des tribunaux de l'enfance, notamment les lois portugaise, française, italienne et colombienne sur la protection de l'enfance.

Dans le projet Lilar, le juge reste seul responsable de la mesure de placement qu'il ordonnera, mais aura l'occasion de confronter ses vues avant toute décision sur les cas difficiles qui lui seront soumis, avec celles de spécialistes de l'enfance apportant leur expérience des problèmes de l'enfance inadaptée.

Signalons encore que la limite d'âge déterminant la compétence des tribunaux de l'enfance est portée de 16 à 18 ans; que la constitution de partie civile devant les juridictions de l'enfance est supprimée, tout en sauvegardant les intérêts civils des victimes dont la réclamation devra être portée devant les tribunaux civils.

Le projet prévoit encore l'agrégation des établissements auxquels les juges des enfants confient leurs pupilles.

Cette mesure sera de nature à relever le standing de l'ensemble des établissements par l'introduction de normes minima d'ordre pédagogique, matériel, ainsi qu'en matière de qualification des éducateurs.

Le projet prévoit encore que les mesures prises par les juges des enfants envers les mineurs pourront, sous certaines conditions, être effacées du casier judiciaire, ce qui sous le régime actuel n'est pas réalisable.

2) Assistants Sociaux.

Plusieurs commissaires ont demandé à être renseignés sur les barèmes afférents aux services d'assistants sociaux, sur la coordination entre les Ministères de la Justice et de l'Instruction Publique dans le domaine des écoles de service social, sur le programme d'études de ces écoles et sur les débouchés qui s'ouvrent aux porteurs du diplôme d'assistant social.

I. — *Variations des rémunérations accordées aux assistants sociaux suivant le service auquel ils sont attachés.*

Cette variation n'a rien d'anormal en soi.

Le principe général appliqué dans les services de l'Etat est que le barème rémunère la fonction occupée et non pas le diplôme.

Actuellement on connaît trois sortes de barèmes pour les assistants sociaux :

a) Assistants sociaux dans les divers départements ministériels : 58.800 — 94.800.

b) Assistants sociaux des services pénitentiaires et délégués permanents à la protection de l'enfance : 65.200 — 112.000.

c) Assistants sociaux titulaires du diplôme A1 dans les Centres psycho-médico-sociaux de l'Etat : 82.000 — 144.000.

Het departement van Justitie heeft aangedrongen bij de Eerste-Minister en bij het Ministerie van Openbaar Onderwijs om een einde te maken aan de discriminatie tussen de diploma's A1 en A2 in de psycho-medico-sociale centra.

Tot nog toe werd deze kwestie nog niet in gunstige zin opgelost.

De herziening van de weddeschaal van maatschappelijk assistent wordt thans besproken in de interdepartementale syndicale raad van advies, in het kader van de algemene herziening van de weddeschalen voor de ambten van tweede en derde categorie.

II. — Coördinatie tussen het departement van Justitie en het departement van Openbaar Onderwijs.

De bevoegdheid van beide departementen in verband met de studies voor maatschappelijk dienstbetoon zijn nauwkeurig omschreven :

Pedagogische aangelegenheden (programma's, uurregelingen, enz.) : Ministerie van Justitie.

Subsidies : Ministerie van Openbaar onderwijs.

De coördinatie wordt tot stand gebracht in het Permanent Comité van de Hoge Raad voor het Onderwijs van het maatschappelijk dienstbetoon, waarin afgevaardigden van beide Ministeries zitting hebben en waarin alle aangelegenheden in verband met dit onderwijs besproken worden.

III. — Studieprogramma

Het programma dat in 1952 werd herzien, werd gedurende verscheidene jaren besproken in de Hoge Raad van het Onderwijs van het Maatschappelijk dienstbetoon.

De schooldirecties worden daaromtrent geregeld om advies gevraagd en steeds wordt naar verbetering gestreefd.

Het is juist dat de hervorming o.m. ten doel had sommige zeer uiteenlopende cursussen voor technisch onderwijs te vervangen door cursussen die betrekking hebben op de belangrijke vakken die aan de basis liggen van de vorming van de maatschappelijke assistenten namelijk het recht, de psychologie et de sociologie.

Deze hervorming is verantwoord. Het komt erop aan de maatschappelijke assistenten een degelijke basisvorming en werkmethode te verschaffen.

Volgens het nieuwe programma worden de maatschappelijke assistenten o.m. voor hun eigen taak voorbereid door cursussen in de beroepspraktijk, studiecycli en door praktische oefeningen.

Het totaal aantal uren van de cursussen voor maatschappelijk dienstbetoon stemt overeen met het aantal uren dat is bepaald voor onderwijstakken van hetzelfde niveau (hoger technisch).

IV. — Toekomstmogelijkheden voor de maatschappelijke assistenten.

Er bestaan veel toekomstmogelijkheden voor de maatschappelijke assistenten, o.m.

1) Op medisch-sociaal gebied : overheidsdiensten of particuliere diensten voor hulpbetoon of voorzorg.

2) Bij het Ministerie van Justitie : afgevaardigden ter Kinderbescherming en maatschappelijke assistenten in strafinrichtingen.

3) In het bedrijfsleven : centra voor beroepsoriëntering, vakverenigingen, sociale diensten in ondernemingen.

Le Département de la Justice est intervenu tant auprès du Premier Ministre que du Ministre de l'Instruction Publique en vue de mettre fin à la discrimination établie entre les diplômés A1 et A2 dans les centres psycho-médico-sociaux.

Cette question n'a pas encore pu recevoir une solution favorable.

La révision du barème d'assistant social fait actuellement l'objet de discussions au Comité Interdépartemental de Consultation Syndicale dans le cadre d'une révision générale des barèmes des fonctions de 2e et de 3e catégories.

II. — Coordination entre le Département de la Justice et celui de l'Instruction Publique.

Les compétences des deux départements en matière d'études de service social sont bien délimitées :

Questions pédagogiques (programmes, horaires, etc.) : Ministère de la Justice.

Subsides : Ministère de l'Instruction publique.

La coordination est assurée au sein du Comité permanent du Conseil Supérieur de l'Enseignement du Service social où siègent les représentants des deux Ministres et où toutes les questions intéressant cet enseignement sont traitées.

III. — Programme des études.

Le programme révisé en 1952 a fait l'objet d'études pendant plusieurs années au sein du Conseil Supérieur de l'Enseignement du Service social.

Les directions d'écoles sont régulièrement consultées à ce sujet et des améliorations sont constamment recherchées.

Il est exact que la réforme a eu notamment pour but de substituer à certains cours de formation technique très dispersés qui existaient antérieurement, des cours de formation concentrés sur les grandes disciplines à la base de la formation des assistants sociaux, c'est-à-dire le droit, la psychologie et la sociologie.

Cette réforme se justifie. L'essentiel est de mettre les assistants sociaux en possession d'une formation de base solide et d'une méthode de travail.

Les assistants sociaux sont notamment, dans le nouveau programme, préparés à leur tâche spécifique par des cours de pratique professionnelle, des cycles d'études et des séminaires.

Le nombre total d'heures que comportent les cours de services sociaux sont en rapport avec le nombre d'heures prévu pour des enseignements du même niveau (techniques supérieurs).

IV. — Débouchés ouverts aux assistants sociaux.

Il existe de nombreux débouchés ouverts aux assistants sociaux, notamment.

1) Dans le domaine médico-social : services publics ou organismes privés d'assistance ou de prévoyance.

2) Dans le domaine du Ministère de la Justice : délégués à la protection de l'enfance et assistants sociaux pénitentiaires.

3) Dans le domaine du travail : centres d'orientation professionnelle, mouvements ouvriers, services sociaux d'entreprises.

4) Inzake volksopvoeding : leiders van verenigingen voor volksopvoeding, syndicale activiteiten, enz., enz.

Een Commissielid vraagt inlichtingen over het onderscheid dat in de rijksdiensten wordt gemaakt tussen de diploma's van categorie A 1 en die van categorie A 2 van de maatschappelijke assistenten.

Er weze opgemerkt dat het koninklijk besluit van 28 februari 1952 tot regeling van het onderwijs in het maatschappelijk dienstbetoon geen onderscheid maakt tussen de diploma's van de categorieën A 1 en A 2. Zij verlenen toegang tot de tweede categorie van het Rijkspersoneel, voor zover de betrokkenen met vrucht een volledige cyclus van zes studiejaar na de lagere studies hebben doorlopen.

In feite werd een discriminatie ingevoerd door een koninklijk besluit van 4 mei 1956 tot vaststelling van de regelen inzake inrichting van de diensten voor beroepskeuze en van de psycho-medisch-sociale centra van de Staat. Dit koninklijk besluit werd genomen op initiatief van de Minister van Openbaar Onderwijs. De Minister van Justitie is onmiddellijk bij de algemene diensten en bij zijn ambtgenoot van Openbaar Onderwijs tussengekomen om de door vermeld besluit van 4 mei 1956 ingevoerde discriminatie op te heffen.

In het bestuur van het Ministerie van Justitie wordt geen enkel onderscheid gemaakt tussen de diploma's van maatschappelijke helpster A 1 en A 2.

Een commissielid vraagt welke de samenstelling is van de sociale dienst voor de strafinrichtingen.

De sociale dienst voor de strafinrichtingen bestaat uit een inspectrice, een adjunct-inspectrice en 28 vrouwelijke of mannelijke assistenten.

Drie maatschappelijke assistenten werden aangeworven, respectievelijk op 1 september 1957, 15 oktober 1957 en 1 december 1957.

Er ontbreekt een adjunct-inspectrice en een assistent.

Er is een assistent of een assistente per rechterlijk arrondissement, behalve te Brussel : 4, Gent : 2, Brugge : 3, Antwerpen : 2, Charleroi : 2.

Zij zijn alle houders van het diploma van maatschappelijk assistent.

3) Rijksopvoedingsgestichten.

Een lid vraagt te willen nagaan of aan de arbeiders, verbonden aan de Rijksopvoedingsgestichten, geen titel kan worden gegeven die beter overeenstemt met het door hen uitgeoefende ambt. Zij staan de opvoeders vaak bij in sommige takken van het vakonderwijs.

Bij de hervorming van 7 november 1956 werden een reeks betrekkingen van arbeider bij de rijksinrichtingen omgezet in betrekkingen van technicus.

Dit is met name het geval met allen die aan het hoofd van een werkplaats staan of met onderwijs kunnen worden belast.

Als titularissen van arbeidsbetrekkingen komen nog voor, degenen die als helper van een meester voor beroepsonderwijs zijn aangesteld, of degenen die niet met stelselmatig onderricht zijn belast. Deze laatste arbeiders behoren tot het kader van het meesters-, vak- of dienstpersoneel.

4) « Home Scolaire » te Jumet.

Een lid van de Commissie vraagt of het waar is dat kinderen van meer dan 14 jaar oud niet meer worden opge-

4) Dans le domaine de l'éducation populaire : dirigeants de mouvements d'éducation populaire, activités syndicales, etc. etc.

Un Commissaire a demandé à être éclairé sur la distinction faite dans les services de l'Etat entre les diplômes de la catégorie A 1 et ceux de la catégorie A 2 des assistants sociaux.

Il est à remarquer que l'arrêté royal du 28 février 1952 organique de l'enseignement du service social n'établit aucune différence entre les diplômes A 1 et ceux de la catégorie A 2. Ces diplômes donnent accès à la deuxième catégorie des agents de l'Etat pour autant que leur titulaire ait accompli avec fruit un cycle complet de six années d'études faisant suite aux études primaires.

En fait, une discrimination a été introduite par un arrêté royal du 4 mai 1956 fixant les règles d'organisation des offices d'orientation professionnelle et des centres psychomédico-sociaux de l'Etat. Cet arrêté royal a été pris à l'initiative du Ministre de l'Instruction publique. Le Ministre de la Justice est immédiatement intervenu tant auprès des services généraux qu'auprès de son Collègue de l'Instruction publique, afin d'obtenir qu'on fasse disparaître la discrimination introduite par l'arrêté précité du 4 mai 1956.

Au sein de l'administration du Ministère de la Justice il n'est fait aucune discrimination entre le diplôme d'auxiliaire sociale A 1 et A 2.

Un Commissaire a demandé de connaître la composition du service social pénitentiaire.

Le service social pénitentiaire se compose d'une inspectrice, d'une inspectrice adjointe, de 28 assistantes ou assistants.

Trois assistants sociaux ont été recrutés respectivement le 1er septembre 1957, 15 octobre 1957 et 1er décembre 1957.

Il manque une inspectrice adjointe et un assistant.

Il y a un ou une assistante par arrondissement judiciaire sauf Bruxelles : 4, Gand : 2, Bruges : 3, Anvers : 2, Charleroi : 2.

Tous possèdent le diplôme d'assistant social.

3) Etablissements d'Education de l'Etat.

Un Commissaire demande d'examiner la possibilité de donner un titre répondant plus exactement aux fonctions qu'ils exercent, aux ouvriers attachés aux établissements d'éducation de l'Etat. Ceux-ci assistent souvent les éducateurs dans certaines branches de l'enseignement professionnel.

Dans la réforme du cadre du 7 novembre 1956, une série de postes d'ouvriers des établissements de l'Etat ont été transformés en postes de techniciens.

Il en est ainsi notamment de tous ceux qui sont classés à la tête d'un atelier ou peuvent être chargés d'un enseignement.

Figurent encore comme titulaire d'emplois d'ouvriers, ceux qui sont placés comme auxiliaires à côté d'un maître d'enseignement professionnel ou ceux qui ne sont pas chargés d'un enseignement systématique. Ces derniers ouvriers font partie du cadre du personnel de maîtrise, des gens de métier ou de service.

4) Home Scolaire de Jumet.

Un commissaire a demandé s'il était exact que des enfants au-dessus de 14 ans ne seraient plus admis au home

nomen in het Rijksschooltehuis te Jumet. Hij vraagt naar de redenen van dit verbod.

Tot op het einde van vorig jaar bestond er in het Tehuis te Jumet een kleine afdeling voor jonge arbeiders, die hun schoolplicht hadden vervuld of niet meer geschikt waren om hun studies voort te zetten.

Deze jongelieden gingen in gedeeltelijke vrijheid buiten de inrichting werken.

Men heeft vastgesteld dat deze oudere jongelieden, die een andere levenswijze leidden, een ernstige belemmering vormden voor de degelijke werking van het Tehuis te Jumet.

Deze inrichting is bedoeld als een Schooltehuis voor kinderen die onderricht krijgen in de lagere, middelbare of technische scholen uit de omgeving.

Zowel in de Rijksinrichtingen als in de particuliere tehuizen met gedeeltelijke vrijheid geeft het contact tussen leerlingen en jonge arbeiders steeds aanleiding tot allerlei moeilijkheden.

Daarom werd besloten voortaan streng de hand te houden aan de bestemming van het Tehuis en de elementen te weren die geen onderwijs meer volgen.

5) Bescherming der maatschappij.

Een Commissielid wijst op onregelmatigheden die zich zouden voorgedaan hebben in een inrichting waar geïnterneerden wegens bescherming der maatschappij worden opgenomen.

Zij zullen het voorwerp uitmaken van een grondig administratief onderzoek.

Thans worden de inrichtingen tot bescherming van de maatschappij te Bergen, Rekem en Doornik administratief beheerd door het Departement van Volksgezondheid en van het Gezin.

De afdeling voor bescherming der maatschappij te Merksplas ressorteert onder het Ministerie van Justitie.

Op 17 januari 1956 kwam een overeenkomst tot stand tussen de Ministers van Volksgezondheid en van Justitie, om een einde te maken aan de dualistische bevoegdheid inzake toepassing van de wet van 9 april 1930 betreffende de bescherming der maatschappij, op voorwaarde dat de vereiste materiële middelen om de geïnterneerden wegens bescherming van maatschappij over te brengen naar inrichtingen die van het Ministerie van Justitie afhangen, ter beschikking van de Minister van Justitie zouden worden gesteld.

Bij koninklijk besluit van 21 februari 1958 werd een nieuwe afdeling voor bescherming der maatschappij opgericht in de gevangenis te Turnhout. Het vereiste personeel wordt ter plaatse aangeworven, en een geneesheer-psychiater werd zopas aangesteld.

Op deze begroting is een buitengewoon krediet van 750.000 frank uitgetrokken tot verbetering van het materieel van de afdeling voor bescherming der maatschappij in de gevangenis te Merksplas. Haar accommodatie zal van 200 tot 250 plaatsen worden verhoogd.

De geïnterneerden wegens bescherming der maatschappij die zich thans te Bergen bevinden (inrichting die onder Volksgezondheid ressorteert) zullen worden overgebracht naar de afdeling voor bescherming der maatschappij.

Daartoe zullen er afzonderingscellen moeten worden ingericht.

De ruwbouw is klaar, maar de lokalen moeten nog van verwarmings- en verlichtingsinstallaties worden voorzien.

Verwacht mag worden dat de werken in de loop van dit jaar zullen beëindigd zijn.

Ten slotte werd op de begroting van Openbare Werken een krediet van 1.500.000 frank uitgetrokken voor de aankoop van een terrein te Paifve, tussen Tongeren en Luik, met het oog op het bouwen van een moderne inrichting met 450 kamers.

Scolaire de l'Etat, à Jumet. Il a demandé à en connaître les raisons.

Jusqu'à la fin de l'année dernière, il existait au Home de Jumet une petite section de jeunes travailleurs groupant des garçons qui avaient terminé leur scolarité ou n'étaient plus aptes à la poursuivre.

Ces jeunes gens allaient travailler au dehors sous régime de semi-liberté.

Il a été constaté que le maintien de ces éléments plus âgés et menant un autre genre de vie, était devenu une entrave sérieuse à la bonne marche du Home de Jumet.

La destination de celui-ci est d'être un home scolaire hébergeant des enfants qui fréquentent l'enseignement dans les écoles primaires, moyennes ou techniques des environs.

Aussi bien dans un établissement de l'Etat que dans les homes de semi-liberté privés, le voisinage d'élèves et d'étudiants et de jeunes travailleurs entraîne des difficultés de tout ordre.

Telle est la raison pour laquelle il a été décidé de s'en tenir à l'avenir strictement à la destination du home et d'en écarter les éléments qui ne fréquentent plus l'enseignement.

5) Défense sociale.

Un Commissaire signale certains faits fâcheux qui se seraient produits dans un établissement où sont hébergés des internés de défense sociale.

Ils feront l'objet d'une enquête administrative approfondie.

Actuellement les établissements de défense sociale de Mons, Rekem et Tournai sont gérés administrativement par le Département de la Santé publique et de la Famille.

La section de défense sociale de Merksplas dépend du Ministère de la Justice.

Le 17 janvier 1956, un accord est intervenu entre le Ministre de la Santé publique et celui de la Justice en vertu duquel il sera mis fin à la dualité de compétence en matière d'exécution de la loi du 9 avril 1930 sur la Défense sociale, ceci à condition de mettre à la disposition du Ministre de la Justice les moyens matériels nécessaires pour réaliser le transfert des internés de défense sociale dans des établissements dépendant du Ministère de la Justice.

Par Arrêté Royal du 21 février 1958, une nouvelle section de défense sociale a été ouverte à la prison de Turnhout. Le personnel nécessaire est engagé sur place et un médecin psychiatre vient d'être recruté.

Un crédit extraordinaire de 750.000 francs est inscrit au présent budget en vue d'améliorer l'équipement de la section de défense sociale existant à la prison de Merksplas. Sa capacité sera augmentée de 200 à 250 places.

Les internés de défense sociale séjournant actuellement à Mons (établissement dépendant de la Santé publique) seront transférés à la section de défense sociale de Bruges.

A cette fin des cellules d'isolement devront y être aménagées.

Le gros-œuvre de cette construction est terminé. Il faut encore les équiper en chauffage et éclairage.

On peut espérer que les travaux seront achevés dans le courant de cette année.

Finalement un crédit de 1.500.000 francs a été réservé au budget des Travaux publics pour acheter un terrain situé à Paifve, entre Tongres et Liège, pour y construire un établissement moderne de 450 places.

6) Prostitutie.

Een lid vraagt zich af of de wet van 21 augustus 1948, die de officiële reglementering van de prostitutie afschaft, niet het gevolg heeft gehad de prostitutie klandestien te maken, waaraan een veel groter gevaar verbonden is voor de minderjarigen.

De Minister zegt dat men zich na tien jaar toepassing van deze wet de vraag mag stellen wat de uitwerking ervan is. Volgens hem kan op deze vraag moeilijk geantwoord worden.

Vóór 1948 gaf de officiële reglementering de illusie dat men de omvang van de prostitutie kon schatten. Het blijkt echter dat de overheid er feitelijk slechts een gedeelte van kende dat moeilijk te schatten is, terwijl een ander, ongetwijfeld aanzienlijk gedeelte, onbekend bleef.

Op te merken valt echter dat de wetgever van 1948 niet de ambitie heeft gehad het verschijnsel van de prostitutie uit de wereld te helpen, dat wijdvertakt is en waarop verscheidene economische en sociale factoren hun invloed doen gelden.

Strafrechtelijk mag slechts in geval van nood worden ingegrepen om te trachten individuele abnormale gedragingen, die voor de samenleving in haar geheel schadelijk zijn, te verbeteren.

Uit de meningen van de gerechtelijke overheid en van de politie over de doelmatigheid van de bij de wet van 1948 ingestelde straffen blijkt wel enige aarzeling.

De krachtdadige bestraffing van het misdrijf van de exploitatie van ontucht en prostitutie schijnt bijzonder afdoende te zijn geweest, al lijkt het wel dat sommige categorieën van souteneurs nog aan gerechtelijke vervolging ontsnappen.

De Minister verklaart dat hij van plan is een beperkte studiegroep samen te stellen voor het bestuderen van de gevolgen van de wet van 21 augustus 1948, inzonderheid met betrekking tot de klandestiene prostitutie van minderjarigen.

Aan deze commissie zal eveneens worden opgedragen eventuele wijzigingen van de wet van 1948 voor te stellen.

Zonder vooruit te lopen op de conclusies waartoe deze studiegroep zal komen, blijken de moeilijkheden, waarmee men had af te rekenen bij de toepassing van de wet van 21 augustus 1948, evenwel in wezen verband te houden met de proefperiode.

7) Burgerlijke rechtsvordering.

Een lid wenst te weten hoever het staat met de werkzaamheden van de Commissie voor hervorming van de burgerlijke rechtsvordering.

Daaromtrent verstrekke de Minister volgende inlichtingen :

1° Wetsontwerp tot wijziging van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering inzake getuigenverhoor. Dit ontwerp werd op 27 juni 1956 bij de Kamer ingediend. Het heeft ten doel de regeling van het getuigenverhoor te hervormen. Om deze procedure te bespoedigen, wordt in het nieuwe artikel 255 bepaald dat het vonnis dat het bewijs door getuigen beveelt de vaststelling behelst van de termijn binnen welke het verhoor en het tegenverhoor respectievelijk zullen plaats hebben. Anderzijds wordt het systeem der wrakingen door het ontwerp opgeheven, omdat het de procedure in aanzienlijke mate vertraagt.

2° Wetsontwerp betreffende de rechtspleging in kort geding en op verzoekschrift, tot wijziging :

6) Prostitution.

Un commissaire s'est demandé si la loi du 21 août 1948 supprimant la réglementation officielle de la prostitution n'a pas eu pour effet de rendre celle-ci clandestine, ce qui entraînerait un plus grand danger pour les mineurs d'âge.

Le Ministre fait remarquer qu'on peut se demander après 10 ans d'application de cette loi quels en sont les effets. Il estime que c'est là une question à laquelle il est difficile de répondre.

Avant 1948 la réglementation officielle donnait l'illusion de permettre d'évaluer l'importance de la prostitution. Il semble cependant qu'en réalité les pouvoirs publics n'en connaissent qu'une partie difficile à évaluer, tandis qu'une autre, sans doute importante, restait inconnue.

Il faut cependant remarquer que le législateur de 1948 n'a pas eu l'ambition de supprimer le phénomène de la prostitution qui a des racines multiples et qui est influencé par plusieurs facteurs économiques et sociaux.

La répression pénale ne peut intervenir qu'en ordre subsidiaire pour tenter de corriger des anomalies individuelles de conduite nuisible pour l'ensemble de la cité.

Les opinions des autorités judiciaires et de police sur l'efficacité de la répression des délits instituée par la loi de 1948 révèlent une certaine hésitation.

La répression énergique du délit de l'exploitation de la débauche et de la prostitution semble avoir été particulièrement efficace, quoique certaines catégories de souteneurs semblent encore échapper aux poursuites judiciaires.

Le Ministre déclare qu'il a l'intention de constituer un groupe d'étude restreint chargé d'étudier les effets de la loi du 21 août 1948, notamment en ce qui concerne la prostitution clandestine des mineurs d'âge.

Cette Commission aura également pour mission de suggérer des modifications éventuelles à la loi de 1948.

Sans préjuger des conclusions auxquelles pourrait arriver ce groupe d'étude, il semble cependant que des difficultés rencontrées à l'occasion de l'application de la loi du 21 août 1948 seraient essentiellement d'ordre probatoire.

7) Procédure civile.

Un Commissaire a demandé à quel stade en étaient les travaux de la Commission de Réforme de la Procédure civile.

Voici les renseignements fournis à cet égard par M. le Ministre.

1° Projet de loi modifiant le code de procédure civile en matière d'enquêtes. Ce projet a été déposé le 27 juin 1956 à la Chambre.

Il tend à opérer une refonte de la procédure des enquêtes. Dans le but de l'accélérer, le nouvel article 255 prescrit que le jugement qui ordonnera la preuve par témoins devra fixer le délai dans lequel l'enquête directe et l'enquête contraire seront respectivement tenues. D'autre part, le projet supprime le système des reproches qu'alourdissait considérablement la procédure.

2° Projet de loi concernant les procédures en référé et sur requête, modifiant :

- 1) van het voorafgaande boek van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering;
- 2) van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering.

Dit ontwerp werd eveneens op 27 juni 1956 ingediend. Het heeft hoofdzakelijk ten doel een einde te maken aan de meningsverschillen die in de rechtspraak bestaan omtrent de omvang van de bevoegdheid van de rechter in kort geding en van de rechtbanken die uitspraak doen op verzoekschrift. Het ontwerp kan enigszins beschouwd worden als een codificatie van de rechtspleging op verzoekschrift. Het wordt thans besproken door de Commissie voor de Justitie.

3° Wetsontwerp tot wijziging van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering inzake arbitrage.

Werd eveneens op 27 juni 1956 ingediend. De voorgestelde hervormingen zijn te talrijk om besproken te worden in een beperkte uiteenzetting van de belangrijkste punten. Om de procedure te vereenvoudigen wordt bij dit ontwerp het Hof van beroep bevoegd verklaard om kennis te nemen van elke voorziening tegen arbitrale uitspraken die tot de gewone rechtsmacht behoort.

Met de bespreking van dit ontwerp werd in de Kamercommissie voor de Justitie een aanvang gemaakt.

4° Inzake deskundig onderzoek werd het eerste ontwerp van de Commissie aan een onderzoek onderworpen, dat thans nog niet beëindigd is.

8) Strafprocedure.

I. — Een commissaris vestigt, aan de hand van een geval uit de praktijk, de aandacht van de Minister op de proceduurmoeilijkheden die zich kunnen voordoen wanneer vreemdelingen als betichten in een strafzaak betrokken zijn.

Hij houdt nl. voor dat in een geval van vrijspraak van twee vreemdelingen vervolgd wegens verkeersovertredingen voor de politierechtbank, het de Procureur des Konings wettelijk onmogelijk was beroep in te stellen tegen de vrijspraak.

De moeilijkheden waarvan sprake kunnen zich voordoen.

Inderdaad, krachtens artikel 8 van de wet van 1 mei 1849, gewijzigd bij de wet van 27 februari 1956 (zie artikel 205 van het Wetboek van Strafvordering) dient het Openbaar Ministerie bij de Rechtbank door hetwelk van het beroep kennis moet worden genomen, op straffe van verval, zijn beroep aan te zeggen aan de beklaagde binnen 15 dagen, te rekenen van de uitspraak van het vonnis. Het exploit moet daarenboven dagvaarding bevatten binnen 40 dagen te rekenen van hetzelfde tijdstip.

Aan de andere kant is, krachtens artikel 73 van het wetboek van burgerlijke rechtspleging, artikel dat ook in strafaangelegenheden toepasselijk is, de termijn van de dagvaarding aan het adres van personen die in Holland verblijven, op 1 maand vastgesteld.

Het kan dus gebeuren dat de dagvaarding niet meer tijdig aan betrokkene kan overhandigd worden, daar hij over één maand moet beschikken alvorens te moeten verschijnen.

Deze kwestie verdient een nader onderzoek.

II. — Commissarissen hebben de aandacht van de heer Minister gevestigd op de wijze waarop de inlichtingsbladen door de gemeenten ingevuld en bijgehouden worden, nl. in verband met de vermelding van geamnestieerde veroordelingen en veroordelingen die het voorwerp hebben uitgemakt van een eerherstel.

- 1) le livre préliminaire du code de procédure civile;
- 2) le code de procédure civile.

Ce projet a été déposé le 27 juin 1956. Il a essentiellement pour objet de mettre un terme aux divergences qui subsistent en jurisprudence sur l'étendue des pouvoirs du juge des référés et des tribunaux statuant sur requête. Le projet constitue en quelque sorte une codification de la procédure sur requête.

Il fait actuellement l'objet de l'examen de la Commission de la Justice.

3° Projet de loi modifiant le Code de procédure civile en matière d'arbitrage.

Il a été déposé le 27 juin 1956. Les réformes projetées sont trop nombreuses pour être commentées dans un exposé limité aux points essentiels. Signalons que dans un but de simplification, le projet attribue à la Cour d'appel la connaissance de tous les recours dirigés contre des sentences arbitrales et dévolus à la juridiction ordinaire.

La Commission de la Justice de la Chambre des Représentants a commencé l'examen de ce projet.

4° En ce qui concerne les expertises, le premier projet de la Commission est soumis à un examen qui n'est pas encore terminé.

8) Procédure pénale.

I. — Citant un exemple pratique, un commissaire attire l'attention du Ministre sur les difficultés de procédure qui peuvent se présenter lorsque des étrangers sont impliqués comme prévenus dans une affaire pénale.

Dans un cas d'acquiescement par le tribunal de police de deux étrangers poursuivis pour infraction en matière de roulage, le Procureur du Roi, dit-il, s'est trouvé dans l'impossibilité légale d'interjeter appel contre cet acquiescement.

De telles difficultés peuvent se présenter.

En effet, en vertu de l'article 8 de la loi du 1er mai 1949, modifié par la loi du 27 février 1956 (voir l'article 205 du Code d'instruction criminelle), le ministère public près le tribunal qui doit connaître de l'appel devra, à peine de déchéance, notifier son recours au prévenu dans les 15 jours à compter du prononcé du jugement. En outre, l'exploit doit contenir assignation dans les 40 jours à compter de la même époque.

D'autre part, en vertu de l'article 73 du Code de procédure civile, également applicable en matière pénale, le délai d'assignation est d'un mois pour les personnes demeurant dans les Pays-Bas.

Il peut donc arriver qu'il n'est plus possible de notifier l'assignation à temps à l'intéressé, celui-ci devant disposer d'un mois avant de devoir comparaître.

Cette question doit être examinée de plus près.

II. — Des commissaires ont attiré l'attention du Ministre sur la manière dont les bulletins de renseignements sont remplis et tenus à jour par les communes, notamment en ce qui concerne la mention des condamnations amnistiées et de celles ayant fait l'objet d'une réhabilitation.

Een Commissaris maakt insgelijks gewag van de vermelding van ontzettingen uit burgerlijke en politieke rechten in deze inlichtingsbladen, zelfs in gevallen waarin deze rechten *ab initio* teruggeven werden.

a) *Wat de certificaten van goed gedrag en zeden betreft, waarvan sprake.*

Deze kwestie werd geregeld bij de omzendbrief van de Minister van Binnenlandse Zaken van 10 augustus 1951. Deze omzendbrief houdt de volgende onderrichtingen in:

Op de voor particulieren bestemde certificaten mag geen melding meer worden gemaakt van vervallenverklaringen en ontzettingen van de burgerlijke en politieke rechten opgelopen wegens incivisme, ongeacht of die vervallenverklaringen of ontzettingen levenslang of nog niet verstreken zijn of zij rehtens uit een strafrechtelijke veroordeling of een tuchtstraf voortvloeien, of zij als bijkomende dan wel als hoofdstraf zijn uitgesproken.

Wanneer het certificaat voor een openbaar bestuur moet dienen, moet er melding gemaakt worden van alle vervallenverklaringen wegens incivisme, ongeacht het ogenblik waarop zij zijn uitgesproken en welke ook hun duur is.

Er valt nochtans op te merken dat zelfs op deze laatste certificaten niet de vervallenverklaringen mogen voorkomen die *ab initio* geschrapt werden.

Wij hebben dit laatste punt ter kennis gebracht van het Departement van Binnenlandse Zaken op 10 januari 1953, nadat het richtlijnen over dit punt had aangevraagd.

Het Departement van Justitie onderzoekt thans de mogelijkheid om zelfs op certificaten bestemd voor een overheid de vermelding te laten vallen van de vervallenverklaringen die verstreken zijn.

b) *Wat de bulletijns van inlichtingen betreft waarvan sprake.*

Het komt inderdaad voor dat veroordelingen die uitgewist zijn door amnestie of eerherstel voorkomen op de inlichtingsbulletijns die door de gemeenten afgeleverd worden.

Dit is echter dikwijls het geval in kleine gemeenten die vooral voor de veroordelingen uitgewist bij amnestie grote moeite hebben om er zich in terug te vinden.

Het is echter niet omdat zij niet op de hoogte zijn van de bestaande onderrichtingen, maar omdat zij verwaarlozen of niet bij machte zijn ze toe te passen.

Een omzendbrief van het Ministerie van Justitie van 9 september 1947 vestigt er de aandacht op dat de veroordelingen die uitgewist zijn door vrijspraak, amnestie of eerherstel, niet op de inlichtingsbulletijns mogen vermeld worden.

Aan de andere kant bepaalt de hoger vermelde omzendbrief van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, dd. 10 augustus 1951, hetzelfde wat de certificaten van goed gedrag en zeden betreft.

Telkens wanneer vastgesteld wordt dat deze onderrichtingen niet nageleefd worden, worden de nodige opmerkingen gemaakt aan de betrokken gemeentebesturen.

9) *Commissie voor de rechterlijke inrichting.*

Een commissaris heeft de aandacht gevraagd voor de werkzaamheden van de Commissie voor de rechterlijke inrichting.

De Commissie voor de rechterlijke inrichting heeft haar werkzaamheden in 1948 aangevat.

In april 1954 werd een beperkte subcommissie voor coördinatie in het leven geroepen om de werkzaamheden ervan,

Un autre commissaire signale également que ces bulletins de renseignements mentionnent des déchéances de droits civils et politiques, même dans les cas où ces droits ont été restitués *ab initio*.

a) *En ce qui concerne des certificats attestant la bonne conduite.*

Cette question a été réglée par la circulaire du Ministre de l'Intérieur du 10 août 1951. Cette circulaire contient les instructions suivantes :

Les certificats destinés aux particuliers ne peuvent plus faire mention de déchéances et d'interdictions de droits civils et politiques, encourues pour incivisme, que ces déchéances ou interdictions soient à vie ou nous encore expirées ou qu'elles résultent de droit d'une condamnation pénale ou d'une sanction disciplinaire ou qu'elles aient été prononcées à titre de peine subsidiaire ou principale.

Si le certificat est destiné à une administration publique, toutes les déchéances pour incivisme doivent être mentionnées, peu importe le moment auquel elles ont été prononcées et quelle que soit leur durée.

Il y a cependant lieu d'observer que même à ces derniers certificats ne peuvent figurer les déchéances annulées *ab initio*.

Nous avons porté ce dernier point le 10 janvier 1953, à la connaissance du département de l'Intérieur, après qu'il avait demandé des instructions à ce sujet.

Le département de la Justice examine en ce moment la possibilité de supprimer la mention des déchéances expirées, même dans les certificats destinés à un pouvoir public.

b) *En ce qui concerne les bulletins de renseignements.*

Il arrive, en effet, que des condamnations effacées par voie d'amnistie ou de réhabilitation figurent sur les bulletins de renseignements délivrés par les communes.

C'est fréquemment le cas dans les petites communes qui, surtout pour les condamnations effacées par voie d'amnistie, éprouvent de grandes difficultés à s'y retrouver.

Ce n'est pas parce qu'elles ignorent les instructions en vigueur, mais parce qu'elles négligent ou ne sont pas en mesure de les appliquer.

Une circulaire du Ministère de la Justice, en date du 9 septembre 1947, attire l'attention sur le fait que les condamnations effacées par voie d'acquiescement, d'amnistie ou de réhabilitation, ne peuvent pas figurer sur les bulletins de renseignements.

D'autre part, la circulaire du Ministère de l'Intérieur, citée ci-dessus, en dat du 10 août 1951, contient une instruction identique en ce qui concerne les certificats de bonne conduite.

Chaque fois qu'il est constaté que ces instructions ne sont pas observées, les observations nécessaires sont faites aux administrations communales intéressées.

9) *La Commission de l'organisation judiciaire.*

Un membre de la Commission s'est intéressé aux travaux de la Commission de l'organisation judiciaire.

La Commission de l'organisation judiciaire a commencé ses travaux en 1948.

En avril 1954, une sous-commission restreinte de coordination a été instituée pour poursuivre les travaux sous la

onder het voorzitterschap van de heer Eerste-Advokaat-Generaal Janssens de Bisthoven, voort te zetten.

Zij is geregeld bijeengekomen tot op 27 november 1956.

Het verslag, waarin haar activiteit werd samengevat, werd op 14 januari 1958 aan de Minister van Justitie overgelegd.

Intussen werd de wet van 20 december 1957, houdende het statuut der griffiers, bekendgemaakt. Het is nodig gebleken de tekst van het ontwerp der Commissie te wijzigen, en er nieuwe bepalingen betreffende de griffiers in te lassen.

Dit werk werd onlangs beëindigd.

Het voorontwerp van Wetboek van de rechterlijke inrichting is dus klaar om aan de Raad van State te worden voorgelegd.

10) Repressie.

Commissarissen hebben hun belangstelling uitgedrukt voor het probleem van de repressie en hebben gevraagd ingelicht te worden over het huidige aantal gedetineerden, alsook over het lot dat voorbehouden werd aan de terdood- veroordeelden.

De heer Minister heeft in verband met deze vragen volgende inlichtingen medegedeeld :

I. — Aantal gedetineerden op 30 april 1954 : 555.

Mannen	...	...	...	...	520
Vrouwen	...	...	...	...	35

Aantal gedetineerden op 1 maart 1958 : 170.

Mannen	...	...	...	...	166
Vrouwen	...	...	...	...	4

Het aantal gedetineerden van deze categorie is tussen 30 april 1954 en 1 maart 1958 verminderd met 385 eenheden.

De vergelijking van het aantal gedetineerden op 30 april 1954 met dit op 1 maart 1958 geeft niet het volledig getal der invrijheidstellingen voor deze periode weer, omdat er dient rekening gehouden te worden met de personen die gedurende deze periode van hun vrijheid werden beroofd.

Gedurende de periode tussen 30 april 1954 en 1 maart 1958 werden in totaal 407 gedetineerden in vrijheid gesteld.

II. — Er zijn thans geen veroordeelden meer die tegen- sprekelijk veroordeeld werden tot de doodstraf waarvan de straf bij koninklijk genadebesluit niet omgezet werd.

Op dit ogenblik zijn twee personen die bij verstek veroor- deeld werden tot de doodstraf opgesloten. Deze personen zijn aangehouden sedert enkele weken.

III. — Thans zijn er 55 personen opgesloten waarvan de tegen hen uitgesproken doodstraf omgezet werd bij gemo- tiveerd besluit.

Voor wat betreft het verlenen van een eventuele gunst- maatregel aan deze veroordeelden, wordt verwezen naar de verklaringen afgelegd door de heer Minister tijdens de vergadering van de Kamer van 10 december 1957 en tijdens de vergadering van de Senaat van 12 maart 1958.

11) Artikel 123sexies van het Strafwetboek.

Een Commissielid herinnert eraan dat de Minister be- loofd had een wetsontwerp betreffende de epuratie inzake burgertrouw in te dienen.

présidence de M. le Premier Avocat Général Janssens de Bisthoven.

Elle a siégé régulièrement jusqu'au 27 novembre 1956.

Le rapport résumant son activité, a été remis à M. le Ministre de la Justice le 14 janvier 1958.

Le loi du 20 décembre 1957 portant le statut des gref- fiers ayant été publiée entretemps, il a fallu modifier le texte du projet de la Commission en y insérant les dispo- sitions nouvelles relatives aux greffiers.

Ce travail vient d'être terminé.

L'avant-projet du Code de l'organisation judiciaire est donc prêt à être soumis au Conseil d'Etat.

10) Répression.

Certains commissaires ont marqué leur intérêt pour le problème de la répression et ont demandé des renseigne- ments au sujet du nombre des personnes actuellement détenues, ainsi que sur le sort réservé aux condamnés à mort.

En réponse à ces questions, le Ministre a communiqué les renseignements suivants :

I. — Nombre de détenus au 31 avril 1954 : 555.

Hommes	...	...	...	...	520
Femmes	...	...	...	...	35

Nombre de détenus au 1er mars 1958 : 170.

Hommes	...	...	...	...	166
Femmes	...	...	...	...	4

Entre le 30 avril 1954 et le 1er mars 1958 le nombre de détenus de cette catégorie a diminué de 385 unités.

La différence entre le nombre de détenus respectivement au 30 avril 1954 et au 1er mars 1958 ne correspond pas entièrement au nombre de mises en liberté pendant cette période, car il faut tenir compte des personnes ayant été privées de leur liberté pendant cette même période.

Pendant la période du 30 avril 1954 au 1er mars 1958, 407 détenus ont été mis en liberté.

II. — A l'heure actuelle tous ceux dont la condamnation à la peine capitale a été prononcée contradictoirement ont bénéficié d'un arrêté royal commuant cette condamnation.

Actuellement, deux personnes condamnées par contu- mace à la peine de mort, sont incarcérées. Ces personnes sont arrêtées depuis quelques semaines.

III. — A présent 55 personnes dont la condamnation à la peine capitale a été commuée par un arrêté motivé sont encore incarcérées.

En ce qui concerne l'octroi d'une mesure de grâce à ces condamnés, il convient de se reporter aux déclarations faites par le Ministre au cours de la séance de la Chambre du 10 décembre 1957 et au cours de la séance du Sénat, du 12 mars 1958.

11) L'article 123sexies du Code Pénal.

Un commissaire rappelle que le Ministre avait promis de déposer un projet de loi relatif à l'épuration civique.

Hij vraagt hoever het staat met dit ontwerp.

De Minister betoogt dat het wetsontwerp tot wijziging van artikel 123sexies van het Strafwetboek op 15 januari 1957 bij de Senaat werd ingediend.

De heer Ancot werd op 5 februari 1957 tot verslaggever benoemd door de Senaatscommissie van Justitie.

Het ontwerp werd op 14 en 21 mei en 17 december 1957 in de Commissie besproken en op laatstgenoemde datum goedgekeurd.

Het ontwerp is aan de orde van de vergadering van de Commissie van Justitie van 20 maart 1958, voor de voorlezing van het verslag van de heer Ancot.

12) Gerechtelijke politie.

Een commissielid vraagt aan de Minister welke thans de personeelssterkte is van de vrouwelijke gerechtelijke politie bij het Parket te Brussel.

De Minister antwoordt dat hij het kader van deze vrouwelijke gerechtelijke politie heeft uitgebreid en de personeelssterkte van 3 tot 9 heeft verhoogd.

Thans telt de vrouwelijke gerechtelijke politie drie leden, waaronder een officier en 2 inspecteurs.

Het ontwerp-besluit tot vaststelling van het programma der examens voor het aanleggen van een wervingsreserve van vrouwelijke gerechtelijke ambtenaren is voor advies voorgelegd aan het Comité voor Syndicaal Advies van de Gerechtelijke Polities bij het Departement van Justitie.

Zodra het Comité voor Syndicaal Advies en het Regelingscomité van de Gerechtelijke Polities hun advies hebben bekendgemaakt, zullen wervingsexamens worden ingericht.

Een ander lid maakt de Minister er op attent dat er een wanverhouding bestaat tussen de getalsterkte van de gerechtelijke politie in Vlaanderen en in Wallonië.

De Minister verklaart dat hij aandacht schenkt aan dit vraagstuk, dat trouwens grondig wordt bestudeerd.

13) Veiligheid in zake kernenergie.

Een Commissielid informeert naar de bestemming van het krediet, uitgetrokken op sectie 1 van artikel 17/6 van de ontwerp-begroting van Justitie.

De Minister van Justitie antwoordt dat het op dit artikel uitgetrokken krediet van 3.637.000 frank bestemd is ter bestrijding van de uitgaven voor personeel en materieel van de Veiligheid in zake kernenergie.

Deze dienst is ingesteld ter voldoening aan de wet van 4 augustus 1955 met betrekking tot de Staatsveiligheid op het gebied van de kernenergie.

Een koninklijk besluit van 2 april 1957 bepaalt het statuut van het personeel van deze dienst, dat tot taak heeft te waken voor de toepassing van de veiligheidsmaatregelen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 14 maart 1956.

Deze veiligheidsdienst moet er in hoofdzaak voor zorgen dat de op de lijst *ad hoc* voorkomende wetenschappelijke gegevens op thermo-nucleair gebied, die overeenkomstig de internationale overeenkomsten aan België worden medegedeeld, geheim blijven. Het wordt van belang geacht dat onze industrie over deze gegevens beschikt, omdat zij daardoor een niet te versmaden voorsprong krijgt op het gebied van de vreedzame toepassing van thermo-nucleaire energie.

14) Huwelijksvoorwaarden.

Een Commissielid vraagt inlichtingen over de huidige stand van het voorontwerp betreffende de hervorming van de huwelijksvoorwaarden.

Il demande où en est ce projet.

Le Ministre expose que le projet de loi modifiant l'article 123sexies du Code pénal a été déposé au Sénat le 15 janvier 1957.

M. Ancot a été désigné en qualité de rapporteur par la Commission de la Justice du Sénat le 5 février 1957.

Le projet a été discuté en Commission les 14 et 21 mai 1957 et 17 décembre 1957, et voté à cette dernière date.

Le projet est fixé à l'ordre du jour de la séance de la Commission de la Justice du 20 mars 1958 pour lecture du rapport de M. Ancot.

12) Police judiciaire.

Un Commissaire a demandé au Ministre quelle était l'importance actuelle de la police judiciaire féminine près le Parquet de Bruxelles.

Le Ministre a répondu qu'il avait augmenté le cadre de cette police judiciaire féminine et en avait porté les effectifs de 3 à 9.

Actuellement la police judiciaire féminine compte 3 membres dont un officier et 2 inspecteurs.

Le projet d'arrêté fixant le programme d'examens en vue de la constitution d'une réserve de recrutement d'agents judiciaires féminins est soumis à l'avis du Comité de Consultation Syndicale des Polices judiciaires près du Département de la Justice.

Dès que l'avis du Comité de Consultation Syndicale et du Comité Régulateur des Polices Judiciaires aura été donné, il sera procédé à l'organisation des examens de recrutement.

Un autre membre a attiré l'attention du Ministre sur la disproportion existant entre les effectifs de la police judiciaire en Wallonie et en Flandre.

Le Ministre a déclaré qu'il était attentif à ce problème qui fait l'objet d'un examen approfondi.

13) Sécurité nucléaire.

Un Commissaire s'est intéressé à l'affectation du crédit inscrit à la section 1 de l'article 176 du projet de budget de la Justice.

Le Ministre de la Justice a répondu que le crédit de 3.637.000 francs inscrit à cet article était destiné à couvrir les dépenses du personnel et du matériel de la Sécurité nucléaire.

Ce service a été institué en exécution de la loi du 4 août 1955 concernant la Sûreté de l'Etat dans le domaine de l'énergie nucléaire.

Un arrêté royal du 2 avril 1957 a déterminé le statut du personnel de ce service, qui a pour mission de veiller à l'application des mesures de sûreté déterminées par l'arrêté royal du 14 mars 1956.

La tâche de ce service de sécurité est essentiellement de veiller à la conservation du secret de renseignements scientifiques classifiés en matière thermo-nucléaires communiqués à la Belgique en exécution de Conventions internationales. La disposition de tels renseignements est jugée importante par notre industrie et est de nature à assurer une avance appréciable dans le domaine des applications pacifiques de l'énergie thermo-nucléaire.

14) Régimes matrimoniaux.

Un Commissaire a exprimé le désir d'être renseigné sur l'état actuel de l'avant-projet relatif à la réforme des régimes matrimoniaux.

De Minister deelt mede dat dit ontwerp, dat strekt tot aanvulling van het wetsontwerp van de Regering betreffende de respectieve rechten en plichten van de echtgenoten, dat op 13 maart 1958 door de Kamer der Volksvertegenwoordigers werd aangenomen, op de bijeenkomst van de Raad van Ministers van 23 januari 1957 werd goedgekeurd.

Dit voorontwerp tot wijziging van Boek III, titel 5, van het Burgerlijk Wetboek, betreffende de huwelijksvoorwaarden werd op dezelfde dag voor advies aan de Raad van State doorgezonden.

De Afdeling Wetgeving van de Raad van State heeft onlangs haar advies bekendgemaakt over de eerste 80 artikelen van dit ontwerp, dat er in totaal ongeveer 225 telt.

15) Gerechtsgebouwen.

Een Commissielid brengt het probleem ter sprake van de overname door de Staat van de gerechtsgebouwen, waarvan bouw en onderhoud thans ten laste vallen van de provincies voor de rechtbanken en van de gemeenten voor de vrederechten.

Hij vestigt de aandacht op de gebrekkige materiële toestand van sommige vrederechten.

Deze kwestie heeft de aandacht van de Minister van Justitie en van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Op voorstel van een commissie van ambtenaren werd een voorontwerp van wet opgemaakt, dat thans aan een zeer aandachtig onderzoek wordt onderworpen.

De Minister wijst er echter op dat de op zijn begroting uitgetrokken kredieten voor onderhoudswerken en voor levering van meubilair en materieel aan de verschillende rechtsmachten sedert 1954 aanmerkelijk werden verhoogd.

In de loop van het jaar 1954 werd inderdaad 5 miljoen 984.453 frank voor dat doel besteed.

In 1955...	6.001.499 frank.
In 1956...	6.189.527 frank.
In 1957...	7.235.000 frank.

In 1958 zijn kredieten ten bedrage van 8.425.000 frank op de begroting uitgetrokken.

16) Toestand van het Hof van Beroep te Luik.

Een Commissielid vestigde de aandacht op het beperkt aantal Vlaamse magistraten bij het Hof van Beroep te Luik en vroeg dat dit aantal zou verhoogd worden.

Volgens spreker, zou het aantal Vlaamse magistraten niet volstaan voor de taak die hun opgedragen is.

Het Commissielid meent dat het kader van de Hoven van Beroep dat vastgesteld werd bij de wet van 3 april 1953 en gewijzigd bij de wet van 25 februari 1953 niet behouden werd.

De Minister verklaart dat in strijd met wat het achtbaar lid meent, het tijdelijk kader van de Hoven van Beroep achtereenvolgens verlengd werd bij de wetten van 10 juni 1955 en 27 mei 1957.

Dezelfde vraag werd reeds gesteld bij de behandeling van de begroting in openbare vergadering van de Senaat.

Volgens de Minister zou de moeilijkheid moeten opgelost worden ter gelegenheid van de herziening van het kader van de magistratuur.

Hij overweegt evenwel bijzondere maatregelen om de aangeklaagde toestand te verhelpen.

Le Ministre a fait savoir que ce projet, qui est appelé à compléter le projet de loi gouvernemental concernant les droits et devoirs respectifs des époux, voté par la Chambre des Représentants le 13 mars 1958, a été approuvé en séance du Conseil des Ministres le 23 janvier 1957.

Cet avant-projet de loi portant revision du Livre III, titre 5 du Code civil, relatif aux régimes matrimoniaux a été transmis le même jour pour avis au Conseil d'Etat.

La Section de Législation du Conseil d'Etat a fait parvenir récemment son avis sur les 80 premiers articles de ce projet qui en comprend au total environ 225.

15) Bâtiments judiciaires.

Un Commissaire a soulevé la question de la reprise par l'Etat des bâtiments judiciaires dont la construction et l'entretien incombent actuellement aux provinces pour les tribunaux et aux communes pour les justices de paix.

Il signale la situation matérielle déficiente de certaines justices de paix.

Cette question a retenu l'attention du Ministre de la Justice et du Ministre de l'Intérieur.

Sur proposition d'une Commission de fonctionnaires un avant-projet de loi a été élaboré qui fait actuellement l'objet d'un examen très attentif.

Toutefois, le Ministre signale que les crédits prévus à son budget pour l'exécution de travaux d'entretien et de livraison de meubles et d'équipement aux différentes juridictions ont été augmentés de façon substantielle depuis 1954.

En effet, au cours de cette année 1954 : 5.984.453 francs ont été dépensés à cette fin.

En 1955 ...	6.001.499 francs.
En 1956 ...	6.189.527 francs.
En 1957 ...	7.235.000 francs.

En 1958, des crédits de l'ordre de 8.425.000 francs sont prévus au budget.

16) Situation de la Cour d'appel de Liège.

Un membre de la Commission a signalé le nombre restreint du cadre des magistrats flamands de la Cour d'Appel de Liège et a demandé que ce nombre soit augmenté.

Le nombre de ces magistrats serait, en effet, notablement insuffisant pour répondre à la tâche qui leur est confiée.

Ce Commissaire croit savoir que le cadre des cours d'appel fixé par la loi du 3 avril 1953 modifiée par la loi du 25 février 1954 n'a pas été maintenu.

Le Ministre signale que contrairement à ce qui croit l'honorable membre le cadre temporaire des Cours d'appel, a été prorogé successivement par les lois du 10 juin 1955 et 27 mai 1957.

La question posée a déjà été soumise à l'attention du Ministre à l'occasion de l'examen du budget en séance publique au Sénat.

M. le Ministre croit que la difficulté devrait être résolue à l'occasion d'une revision du cadre de la magistrature.

Il envisage cependant de prendre des mesures particulières pour porter remède à la situation signalée.

17) Fotocopie van strafbundels.

Sommige Commissieleden deden hun beklag over de traagheid, die aan de dag wordt gelegd bij de afgifte van fotocopies van dossiers of processtukken door de griffies van de rechtbanken.

Zij vragen of het niet mogelijk is de griffies van de hoven en rechtbanken van het nodige te voorzien om deze vertragingen te voorkomen.

De Minister merkt op dat toestellen voor microfotografie in de griffies van de gerechtshoven te Brussel, Gent, Antwerpen, Luik en Charleroi zijn geïnstalleerd. Bovendien zijn soortgelijke toestellen sedert maart 1956 geplaatst in de griffies van de volgende rechtbanken: Nijvel, Oudenaarde, Brugge, Bergen, Mechelen, Turnhout en Kortrijk. Vier nieuwe apparaten werden zopas in de loop van de maand februari 1958 besteld.

Het ligt in de bedoeling van de Minister de griffies van alle gerechtshoven van een toestel voor microfotografie te voorzien, naarmate dat hij daartoe over de nodige kredieten zal beschikken.

De met deze apparaten opgenomen microfilms worden ontwikkelt en afgedrukt in de centrale dienst voor fotocopie van het Departement te Brussel.

Over het algemeen worden de afdrucken door het hoofdbestuur naar de betrokken griffies teruggestuurd twee dagen na de ontvangst in de centrale dienst voor fotocopie te Brussel.

Er schijnt dus geen verwijt van traagheid te kunnen worden gemaakt met betrekking tot de uitvoering van opdrachten waarmede de centrale dienst voor fotocopie wordt belast.

De kwestie van het leveren van toestellen voor rechtstreekse afdruk werd herhaaldelijk onderzocht en die toestellen werden zelfs beproefd.

De kosten van afdrucken met dit toestel zijn niet te betalen ($\pm$ 10 frank per afdruk).

Het is niet van belang ontbloeit hier te wijzen op de voortdurend toenemende bedrijvigheid van de centrale dienst voor fotocopie: alleen in het gerechtshof te Gent werd tussen mei 1954 en januari 1958 het volgende aantal afdrucken afgegeven:

mei-december 1954	...	...	58.344 afdrucken
jaar 1955	...	...	119.052 »
» 1956	...	...	153.276 »
» 1957	...	...	177.748 »
januari 1958	...	...	15.286 »

18) Tenuitvoerlegging van vonnissen.

a) Een commissielid vroeg of het niet gewenst zou zijn een controle te organiseren op de aan de deurwaarders toevertrouwde tenuitvoerlegging van de vonnissen.

Zouden de deurwaarders niet kunnen verplicht worden een register bij te houden waarin zij de vonnissen die door hen moeten worden tenuitvoergelegd zouden optekenen.

De stand van de tenuitvoerlegging van deze vonnissen zou in dit register chronologisch worden vermeld.

De parketten zouden het register geregeld controleren.

Het lid is immers van mening dat sommige deurwaarders te lang wachten met de aan hen opgedragen tenuitvoerlegging van de gerechtelijke beslissingen.

De rechterlijke overheden die in dit verband om advies werden gevraagd, verschillen van mening: sommige waren van mening dat de parketten of de Tuchtkamer der deurwaarders met de instelling van een dergelijke controle

17) Photocopie de dossiers répressifs.

Des Commissaires se sont plaints de la lenteur avec laquelle s'effectue la délivrance de photocopies de dossiers ou de pièces de procédure par les greffes des juridictions.

Ils se demandent s'il n'y a pas moyen d'équiper les greffes des cours et tribunaux de façon à éviter ces retards.

Le Ministre fait observer que des appareils de prises de vue microphotographiques sont installés dans les greffes des palais de Justice de Bruxelles, Gand, Anvers, Liège et Charleroi. En outre, des appareils identiques ont été installés depuis mars 1956 dans les greffes des juridictions suivantes: Nivelles, Audenarde, Bruges, Mons, Malines, Turnhout et Courtrai. 4 nouveaux appareils viennent d'être commandés dans le courant du mois de février 1958.

Le Ministre a l'intention de doter les greffes de tous les Palais de Justices d'un appareil de microphotographie au fur et à mesure qu'il disposera de crédits nécessaires à leur achat.

Les microfilms réalisés à l'aide de ces appareils sont envoyés pour développement et tirage des épreuves au service central de photocopie du Département à Bruxelles.

Généralement les épreuves sont renvoyées par l'administration centrale aux greffes intéressés le lendemain de la réception au service central des photocopies à Bruxelles.

Il ne semble donc pas qu'on puisse faire grief de lenteur dans l'exécution des tâches qui sont confiées au service central des photocopies.

La question de la fourniture d'appareils de reproduction directe a été examinée à maintes reprises et des essais ont même été tentés.

Le coût des épreuves obtenues à l'aide de cet appareil est prohibitif ($\pm$ 10 francs par épreuve).

Il n'est pas sans intérêt de relever la progression constante de l'activité du service central de photocopie: au seul palais de Justice de Gand il a été délivré, entre mai 1954 et janvier 1958, le nombre d'épreuves suivant:

mai-décembre 1954	...	...	58.344 épreuves
année 1955	...	...	119.052 »
» 1956	...	...	153.276 »
» 1957	...	...	177.748 »
janvier 1958	...	...	15.286 »

18) Exécution de jugements.

a) Un Commissaire se demande s'il ne serait pas indiqué d'organiser un contrôle de l'exécution des jugements confiés aux huissiers.

Ne pourrait-on imposer aux huissiers la tenue d'un registre dans lequel ils inscriraient les jugements dont ils doivent assurer l'exécution.

L'état de la procédure d'exécution de ces jugements y serait noté chronologiquement.

Ce registre serait soumis au contrôle périodique des parquets.

L'honorable membre estime, en effet, que certains huissiers traînent trop dans l'exécution de décisions judiciaires dont ils sont chargés.

Les avis des autorités judiciaires consultées à ce sujet sont partagés: les uns estimant que l'institution d'un pareil contrôle permettrait aux parquets ou à la Chambre de Discipline des huissiers de se rendre aisément compte si

gemakkelijk zouden kunnen nagaan of de betrokken ministeriële officier gewoonlijk blijk geeft van nalatigheid of, daarentegen, van vlijt; anderen waren van mening dat de verplichting een dergelijk register te houden overdreven is een geen praktisch nut zou hebben wat betreft de tenuitvoerlegging van de burgerlijke vonnissen omdat het ten slotte de partijen zijn die de rechtspleging leiden, ook al geschiedt dit onder controle van de parketten en van de Tucht kamers der deurwaarders.

In strafzaken, behoort de tenuitvoerlegging van de vonnissen tot de taak van het parket en niet tot die van de deurwaarder, die eenvoudig de betekeningen doet; ook hier schijnt het houden van een register niet gewenst, daar de parketten aan de hand van hun eigen documentatie controle kunnen uitoefenen.

b) Een commissielid vestigt de aandacht van de minister op het feit dat soms belangrijke geldsommen, door de rechtbanken worden toegekend aan minderjarigen, die vertegenwoordigd zijn door hun wettelijke vertegenwoordigers.

Het gebeurt dat deze geldsommen door laatstgenoemden worden verspild en de rechtsmiddelen om tegen deze oneerlijke handelingen op te treden volkomen ontoereikend zijn.

Spreeker meent dat de rechtbanken in hun beslissing, de bewaargeving van deze geldsommen of waarden bij de Spaarkas of bij de Deposito- en Consignatiekas zouden moeten opleggen.

Een ander lid merkte op dat vele rechtbanken reeds in die zin uitspraak doen.

Het departement van Justitie houdt zich thans bezig met de kwestie van de belegging van gelden die aan minderjarigen toebehoren.

De aandacht van het ministerie werd op dit probleem gevestigd door de rechterlijke overheden die eveneens elke oneerlijkheid of bedrog bij het beheer van deze gelden willen beletten en vermijden dat de wettelijke vertegenwoordigers insolvent zouden zijn wanneer zij rekening moeten geven.

19) Dierenbescherming.

Enkele leden stelden de Minister de vraag of hij van plan is een wetsontwerp tot wijziging van de wet van 1929 op de dierenbescherming in te dienen.

De Minister verklaarde dat hij in juli 1956 een studiecommissie heeft geïnstalleerd met het oog op het opstellen van een voorontwerp van wet op de dierenbescherming.

Deze commissie was voorgezeten door de Senator Mevr. Ciselet en bestond uit parlementsleden, magistraten en leden van de verenigingen voor dierenbescherming.

In september 1957 ontving de Minister een verslag van deze commissie.

In overleg met zijn ambtgenoot van Landbouw heeft hij een ontwerp tot wijziging van de wet van 1929 op de dierenbescherming uitgewerkt. Hij is voornemens dit ontwerp aan de Ministerraad voor te leggen om het bij het Parlement aanhangig te maken nadat het advies van de Raad van State is ingewonnen.

De begroting werd aangenomen met 9 tegen 4 stemmen en 1 onthouding, namelijk die van een lid van de minderheid die had afgesproken met een lid van de meerderheid.

Dit verslag werd eenparig goedgekeurd.

De Versaggever,

V. TAHON.

De Voorzitter a.i.,

M. A. PIERSON.

l'officier ministériel mis en cause est habituellement négligent, ou s'il fait au contraire preuve de diligence; d'autres estimant que l'imposition de la tenue d'un pareil registre serait abusive et n'offrirait pas d'intérêt pratique en ce qui concerne l'exécution de jugements civils parce qu'en définitive ce sont les parties qui dirigent la procédure, bien sûr sous contrôle des parquets et des Chambres de Discipline des huissiers.

En matière répressive, veiller à l'exécution des jugements est le rôle du parquet et non celui de l'huissier qui se borne à signifier; ici aussi, la tenue du registre ne semblerait pas s'indiquer, les parquets étant à même d'exercer le contrôle à l'aide de leur propre documentation.

b) Un Commissaire attire l'attention du Ministre sur le fait que des sommes parfois importantes sont allouées par les tribunaux à des mineurs d'âge représentés par leurs représentants légaux.

Il arrive que ces sommes soient dilapidées par ces derniers et que les moyens de recours contre ces agissements malhonnêtes soient absolument insuffisants.

Il estime que les tribunaux devraient, dans leur décision, imposer le dépôt de ces sommes ou valeurs à la Caisse d'Épargne ou à la Caisse de Dépôts et Consignations.

Un autre Commissaire fait remarquer que de nombreux tribunaux statuent déjà dans ce sens.

Le département de la Justice examine en ce moment la question du placement de fonds appartenant à des mineurs d'âge.

Il a eu son attention attirée sur ce problème par les autorités judiciaires soucieuses également d'empêcher des actes d'indélicatesse ou de malversation dans la gestion de ces fonds, et d'éviter l'insolvabilité des représentants légaux des mineurs au moment de la reddition des comptes.

19) Protection des animaux.

Des Commissaires ont demandé au Ministre s'il avait l'intention de déposer un projet de loi modifiant la loi de 1929 sur la protection des animaux.

Le Ministre a déclaré qu'il avait installé en juillet 1956 une Commission d'étude en vue de l'élaboration d'un avant-projet de loi sur la protection des animaux.

Cette Commission était présidée par Mme le Sénateur Ciselet et comprenait des parlementaires, des magistrats et des membres de sociétés zoophiles.

En septembre 1957, le Ministre a reçu un rapport de cette Commission.

D'accord avec son collègue le Ministre de l'Agriculture, il a mis au point un projet modifiant la loi de 1929 sur la protection des animaux qu'il compte soumettre au Conseil des Ministres en vue d'en saisir le Parlement après l'avoir soumis à l'avis du Conseil d'Etat.

Le budget a été adopté par 9 voix contre 4 et une abstention, un membre de la minorité ayant pairé avec un membre de la majorité.

Le présent rapport a été adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,

V. TAHON.

Le Président a.i.

M. A. PIERSON.